

MÁR
TUDOK
OLVASNI

3.
SZINT

BERCI ÉS A KOBOLDOK

M. Kácsor Zoltán

AZ ELÁTKOZOTT AMULETT

Oravecz Gergely rajzaival

MÓRA

M. Kácsor Zoltán

BERCI ÉS A KOBOLDOK

3. rész

AZ ELÁTKOZOTT AMULETT

MÓRA KÖNYVKIADÓ

SUKUMVIT BÁRÓ

Berci már óvodáskorában arról ábrándozott, hogyha nagyobb lesz, nemcsak hallgatja majd a meséket, hanem meg is éli őket. Ha a felnőttek tréfásan megkérdezték tőle, „Mi leszel, ha nagy leszel?”, szemrebbenés nélkül rávágta, hogy „Mesehős!”.

Ám arra még ő sem gondolt, hogy amint megkezdí az iskolát, máris egy elátkozott labirintusban találja magát koboldbarátaival: Borkával, Fricivel és Ricsivel.

A csapat hatalmas, föld alatti teremben állt, melynek kőfalai mágikus fénnel világítottak, és számos, valószínűleg csapdákkal teli alagút vezetett ki belőle. Persze ki tudja, hová...

Ricsi megnyalta a szája szélét, és ennyit mondott:

- Ez igazán fincsi kaland lesz!

Berci lelkesen bólogatott, ám Borka felháborodva vágott közbe:

- Fincsi kaland? Meg vagyok áldva veletek... - Aztán kihúzta magát, és kijelentette: - Bízúr a világ legnagyobb és leggonoszabb varázslója, aki nemcsak anyát és apát börtönözte be, hanem a koboldok népének nagy részét! Mivel egyikőtök sincs tisztában a helyzet komolyságával, én fogom kiválasztani, melyik alagúton induljunk el.

Frici heves tiltakozásba kezdett.

- Még mit nem! Pont az döntsön, akinek Kóborka a hivatalos keresztneve? Biztos, hogy a legnagyobb útvesztőbe vezetnél minket. Habár a tehetségedet még az előnyünkre is fordíthatjuk...

- morfondírozott. - Bökj rá az egyik folyosóra, és azt már is kizárhatjuk a lehetőségek közül!

A tűzrőlpattant koboldlány persze máris válaszra nyitotta a száját, ám Berci megelőzte. Csak két szót mondott, de ez is elég volt ahhoz, hogy megakassza a veszekedést.

- Sukumvit Báró.

- Hát az meg ki a manó? - érdeklődött Frici.

- Sukumvit báró nem manó, hanem ember, és ugyanolyan örülten gonosz, mint Bizsúr. Ő is labirintust épített, amit Halállabirintusnak nevezett el. A Halállabirintus egy lapozgatós könyv,

amiben minden oldalon te döntheted el, hogy mi történjen. Apa olvasta fel nekem. Ennek a könyvnek Sukumvit báró a főgonosza, és elég sokat tanultam tőle a labirintusokról. Anya persze azt mondta, hogy jobb lenne, ha inkább a földrajzi atlaszt bújnánk, mert az legalább még a segítségemre lehet, ha egyszer eltévedek. Mekkora tévedett!

- Khm, khm! - köhécsejt Borka. - A lényegre, Berci! Mit tanultál a labirintusokról?

- Ó, igen, kissé elkalandoztam - kapott észbe Berci. - Szóval az egyik, hogy az első választás a legfontosabb. Ha ugyanis rossz úton indulunk el, lehet, hogy nem tudunk megszerezni egy-két tárgyat, ami a későbbiekben létfontosságú a kijutáshoz, értitek?

Borka és Frici nagyon is értették. Elgondolkodva bólogattak, csak az volt a baj, hogy a töprengést kevésbé kedvelő Ricsi is levonta a maga következtetését.

– Hogyne értenénk! – rikkantotta. – Egyszóval minél előbb indulnunk kell. Hát akkor utááááánam!
És a legközelebbi alagútba rontott.

ELSŐ SZINTŰ LABIRINTUSRTÜKK

- Láttátok? - suttogta Berci, miután Ricsi elrobozott. - Mindenfajta varázslat nélkül indult neki!

Frici csak legyintett rá.

- Ugyan már, Ricsinek semmiféle varázslat nem kell ahhoz, hogy tökkelütött legyen!

Normális esetben még Borka is jót nevetett volna, de most mind a hárman szívdobogva pislogtak egymásra. „Legyünk olyan bolondok, hogy utánamenjünk?”, kérdezte a tekintetük. Ki tudja, meddig ácsorogtak volna, ha egyszer csak meg nem hallanak egy újabb csatakiáltást, ezúttal egy másik folyosóból. Mindhármuknak a torkában dobogott a szíve, ugyanis az artikulálatlan hangból ítélve egy nem mindennapi harcos robogott feléjük, a csoda tudja, miféle gonosz szándékkal!

Ám szerencsére kellemes csalódásban volt részünk: a folyosóról ugyanis Ricsi bukkant elő.

- Hát itt vannak a labirintus első szörnyetegei!
- süvítette. - Most végetek! De milyen furcsák vagytok, pont úgy néztek ki, mint a barátaim... Tudom már, biztos alakváltók vagytok, de engem nem vertek át!